

Sygn. akt II K 440/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 23 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogusław Gawlik

Protokolant: protokolant sądowy Aldona Pierz

w obecności -- Prokurator --

po rozpoznaniu dnia 3.12.2020 r., 23.02.2021 r., 16.09.2021 r. i 9.12.2021 r. na rozprawie

sprawy karnej oskarżonego K. J.

ur. (...) G. s. E. i K. zd. N.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 12 września 2016 roku w miejscowości Ł., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej doprowadził – K. W. (1) – do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 3 800 euro co stanowiło w chwili popełnienia czynu równowartość 16 340 złotych, poprzez celowe wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy dotyczącej zakupu motocykla m-ki Honda CBR 1000 RR,

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

2. w dniu 25 października 2016 roku w miejscowości Ł., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej doprowadził – K. W. (1) – do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 600 euro i 500 złotych, co stanowiło w chwili popełnienia czynu łączną równowartość 3080 złotych, poprzez celowe wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy dotyczącej zakupu motocykla m-ki Yamacha R6

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

I. oskarżonego K. J. uznaje za winnego popełnienia w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności czynów jednostkowych mu zarzuconych w pkt 1 i 2 a/o, co kwalifikuje z art. 286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na mocy powołanych przepisów ustawy wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 §1 i 2 kk, 70 §1 kk warunkowo zawiesza na 2 (dwu) letni okres próby,

II. na mocy art. 33§1 i 2 kk orzeka wobec osk. K. J. karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość 1 (jednej) stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych,

III. na mocy art. 72§1 pkt 1 kk zobowiązuje osk. K. J. do informowania kuratora o przebiegu okresu próby w odstępach półrocznych,

IV. na mocy art. 46§1 kk zobowiązuje osk. K. J. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. W. (1) łącznie kwoty 19 420,00 (dziewiętnaście tysięcy czterysta dwadzieścia) złotych,

V. na mocy art. 627 kpk zasądza od osk. K. J. na rzecz oskarżyciela posiłkowego K. W. (1) kwotę 1 512,00 (tysiąc pięćset dwanaście) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z jego reprezentacją w postępowaniu sądowym,

VI. na zasadzie art. 627 kpk zasądza od osk. K. J. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, których wysokość zostanie ustalona w odrębnym postanowieniu.

UZASADNIENIE WYROKU z 23. 12. 2021 r.			
	Sygnatura akt	IIK 440/19	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
1.USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	K. J.	1. w dniu 12 września 2016 roku w miejscowości Ł., działając w celu uzyskania korzyści	

majątkowej doprowadził
– K. W. (1)
– do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 3 800 euro co stanowiło w chwili popełnienia czynu równowartość 16 340 złotych, poprzez celowe wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy dotyczącej zakupu motocykla m-ki Honda CBR 1000 RR, tj. przestępstwo z art. 286 §1 kk

2. w dniu 25 października 2016 roku w miejscowości Ł., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej doprowadził
– K. W. (1)
– do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 600 euro i 500 złotych, co stanowiło w chwili popełnienia czynu łączną równowartość 3080 złotych, poprzez celowe wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy dotyczącej zakupu motocykla m-ki Yamacha R6, tj. przestępstwo z art. 286 §1 kk

(przyjęto, że oskarżony obu w/w czynów jednostkowych dopuścił się w warunkach ciągu

		przestępstw z art. 286 §1 kk w zw. z art. 91 §1 kk)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Pokrzywdzony K. W. (1) od 2011 r. (do czasu orzekania) prowadził działalność gospodarczą polegającą na handlu motorami. W działalności tej pomagał mu jego brat D. W., który był u niego oficjalnie zatrudniony. Za jego pośrednictwem pokrzywdzony nawiązał kontakt z oskarżonym, od którego D. W. nabył samochód najprawdopodobniej w 2015 r. Bracia K. i D. W. byli zainteresowani handlem używanymi motorami, przywożonymi zza granicy a tym zajmował się oskarżony K. J..</p> <p>Od tego okresu za pośrednictwem K. J. oskarżony przywiózł im ok. 20 motorów i 4 samochody.</p> <p>Współpraca z oskarżonym polegała na tym, że tenże posiadał własny transport, którym przywoził pojazdy dla braci W.. Ci kilkakrotnie nabyli także pojazdy przywiezione bezpośrednio przez oskarżonego do Polski, jako zwywcy. W innych przypadkach bracia W. kupowali we W.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - w zasadzie wyjaśnienia oskarżonego K. J. - zeznania K. W. (1) - zeznania D. W. - częściowo zeznania A. J. co prowadzonej działalności gospodarczej przez nią i oskarżonego - wypisy z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oskarżonego i A. J. - płyta DVD przedłożona przez pokrzywdzonego dotycząca szerokokorozumianej współpracy z oskarżonym - wydruki z korespondencji z w/w płyty w postaci różnych folderów itp. - omówienie w/w korespondencji wydrukowanej przez sąd 	<p>353-355</p> <p>7-10,103-104, 356-358</p> <p>57-59, 369-371</p> <p>72-74, 386-387</p> <p>3-4</p> <p>13</p> <p>366-367 - koperty z wydrukami</p> <p>380-382</p>	

pojazdy, w tym głównie motory używane, zarówno sprawne technicznie, jak i wymagające naprawy a które zwykle przywoził im oskarżony, bądź organizował ten przywóz (gdyż czasami transportem zajmował się jego ojciec E. J.).

W czasie współpracy bracia W. byli 3-krotnie z oskarżonym we W., celem nabywania pojazdów. W czasie takich wyjazdów również oskarżony nabywał pojazdy i organizował przywóz dla siebie i dla braci W.. Ta współpraca układała się dość dobrze.

Oskarżony K. J. dość dobrze posługiwał się językiem włoskim, natomiast bracia W. nie znali w ogóle tego języka.

Ustalenia między nimi odbywały się ustnie, nie zawierano żadnych umów pisemnych, nie wypisywano żadnych pokwitowań.

Nigdy bracia W. nie dawali bezpośrednio gotówki oskarżonemu na zapłatę za pojazdy, aby przekazał je zbywcy (poza 2 przypadkami objętymi aktem oskarżenia). Nabywając pojazdy za granicą płacili gotówką na miejscu.

Oskarżony prowadził oficjalną do 23. 06. 2016 r. (od 2011 r.) działalność gospodarczą

<p>w postaci sprzedaży hurtowej i detalicznej pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli pod firmą (...) w Ł. 215.</p> <p>Pod tym samym adresem od 18. 01. 2014 r. identyczną oficjalną działalność gospodarczą pod firmą (...) prowadziła jego żona A. J., gdzie oskarżony był oficjalnym pełnomocnikiem, przy czym to on faktycznie zajmował się wszystkimi czynnościami technicznymi i organizacją całego przedsięwzięcia.</p> <p>Pokrzywdzony K. W. (1) gromadził częściowo dokumentację dotyczącą współpracy z oskarżonym, w tym posiadał zdjęcia pojazdów, którymi byli zainteresowani oraz ewidencjonował częściowo korespondencję z oskarżonym na komunikatorze.</p>			
<p>Podczas pobytu we W. zarówno oskarżony K. J., jak i pokrzywdzony K. W. (1) poznali bliżej nieustalonego Włocha mieszkającego pod M., który zajmował się handlem motorami.</p> <p>Pokrzywdzony K. W. (1) we wrześniu 2016 r. otrzymał elektronicznie informację od w/w W. ze zdjęciem motoru marki Honda CBR 1000RR, który ten oferował do sprzedaży. Także taką informację</p>	<p>- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. J.</p> <p>- zeznania K. W. (1)</p> <p>- zeznania D. W.</p>	<p>353-355,387-388</p> <p>7-10,103-104, 356-358</p> <p>57-59, 369-371</p>	

w tym samym czasie otrzymał oskarżony. Z uwagi na fakt, że K. W. (1) był bardzo zainteresowany nabyciem w/w motoru a nie znał kompletnie języka włoskiego, skontaktował się od razu z K. J.. Zlecił temuż zorganizowanie całokształtu czynności związanych z nabyciem dla niego w/w motoru, w tym skontaktowania się w jego imieniu z owym Włochem, przelania mu środków za nabycie motoru a następnie przywiezienie go do kraju wraz z dokumentami wystawionymi na K. W. (1), jako nabywcę.

W dniu 12. 09. 2016 r. K. W. (1) wraz z bratem D. W. udali się do oskarżonego, z którym ustalili jak wyżej a pokrzywdzony przekazał mu wówczas kwotę 3 800 euro za nabycie tegoż motoru, którą ten miał niezwłocznie przekazać zbywcy i poinformować go o zamiarze nabycia pojazdu dla K. W. (1). W/w kwota stanowiła w tamtym okresie odpowiednik kwoty 16 340 złotych (według kursu euro 4,30 złotych).

Kwota ta nie obejmowała kosztów transportu a co miało być ustalone później. Motor miał być dostarczony w okresie ok. 1 miesiąca.

Pokrzywdzony nie kontaktował się ze zbywcą motoru jako osoba, która

<p>go chce nabyć. Tym wszystkim miał zająć się oskarżony.</p> <p>W październiku 2016 r. z kolei sam oskarżony K. J. poinformował pokrzywdzonego K. W. (1), że inny, bliżej nieustalony W. ma do sprzedaży motor Yamahę R6, uszkodzoną, raczej z przeznaczeniem na części i pytał pokrzywdzonego czy byłby zainteresowany również nabyciem tegoż motoru, podając że motor ten wraz w/w Hondą przywiózłby mu równocześnie.</p> <p>Również tym razem K. W. (1) udał się ze swoim bratem D. W. do oskarżonego, przekazując mu kwotę 600 euro za sprowadzenie dla K. W. (1) w/w motoru oraz dodatkowo 500 złotych za koszty jego przetransportowania do kraju (tj. łącznie, przekazując mu kwotę odpowiednika 3 080 złotych, przyjmując wartość euro z kwoty 600 euro na 4,3 złote). Również w tym przypadku oskarżony miał się zająć całością przedsięwzięcia związanego z nabyciem dla oskarżonego w/w Yamahy, na identycznej zasadzie jak wcześniejsza Honda.</p>			
<p>Oskarżony K. J. wprowadził pokrzywdzonego K. W. (1) w błąd, zapewniając go o zamiarze sprowadzenia dla niego w/w motorów</p>	<ul style="list-style-type: none"> - częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. J. - zeznania K. W. (1) - zeznania D. W. 	<p>353-355</p> <p>7-10,103-104, 356-358</p> <p>57-59, 369-371</p>	

Honda i Yamaha, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jak wyżej i doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tym zakresie.

Oskarżony bowiem nie dokonał wpłaty zbywcom kwot przekazanych mu przez pokrzywdzonego i nie nawiązał z nimi kontaktu celem nabycia tych pojazdów dla niego, zatrzymując dla siebie otrzymane środki.

Ponaglany przez pokrzywdzonego, enigmatycznie tłumaczył się z trudności, swoim złym stanem zdrowia, przebywaniem w szpitalu itp.

Na przełomie 2016 r. i 2017 r. lub na początku 2017 r. oskarżony z pokrzywdzonym K. W. (1) i D. W. udali się do W. pod M., gdzie oskarżony twierdził, iż będzie wtedy możliwość odebrania Hondy objętej aktem oskarżenia. Podjechali oni pod jakiś warsztat i oskarżony rozmawiał z jakimś Włochem, następnie przekazując, że Honda ma być na drugi dzień na giełdzie. Nie przedstawił wówczas oskarżony pokrzywdzonego jako nabywcy Hondy. Na drugi dzień, gdy udali się na tę giełdę, oskarżony gdzieś telefonował, bo Hondy nie było i miał uzyskać

- korespondencja znajdująca się na folderze „T., szwagier K.”, zawierająca m. in. zdjęcie Hody CBR oraz tłumaczenie tej korespondencji z języka włoskiego

- korespondencja oskarżonego z pokrzywdzonym na folderze „rozmowa”

393-394, 398
koperta k. 367 oraz 15-25

informację, że zbywca miał wypadek i leży w szpitalu.

Odmówił okazania pokrzywdzonemu potwierdzenia przekazania pieniędzy za Hondę, bo przede wszystkim o nią wypytywał pokrzywdzony, gdyż przedstawiała ona znacznie większą wartość niż Yamaha. Oskarżony tłumaczył się również niemożnością wydrukowania potwierdzenia, które miało znajdować się w dokumentacji jego żony itp. Odsyłał on nawet braci W. do swojej żony A. J., gdzie ci się udali po kilkunastu miesiącach od zamówienia. Wówczas to oskarżony twierdził, że nachodzą jego żonę, która również nie zwróciła pieniędzy za męża i odsyłała ich do niego.

Pokrzywdzony nawiązał kontakt, za pośrednictwem WhatsApp-a z Włochem, u którego K. J. miał zorganizować nabycie dla niego Hondy CBR (posługując się tłumaczem). Uzyskał wówczas informację w formie elektronicznej, że nie wie w ogóle o co chodzi, w tym iż K. J. nie przekazał mu żadnych pieniędzy od niego w wysokości 3 800 euro a motor ten sprzedał od razu Bułgarowi (pokrzywdzony przesyłał mu zdjęcia tego motoru aby ten w ogóle

<p>zorientował się o co jest pytany).</p>			
<p>W dniu 14. 10. 2016 r. D. W., działając na prośbę K. W. (1) wpłacił pieniądze tego ostatniego na konto żony oskarżonego A. J. w wysokości 6 000 euro (oskarżony nie podał dlaczego pieniądze mają być wpłacone na konto jego żony).</p> <p>Była to kwota za nabycie 3 motorów, których sprzedaż zaoferował K. W. (1) oskarżony K. J.. Miały być one nabyte u innego jeszcze, bliżej nieustalonego Włocha a motory te miał przywieźć oskarżony K. J. dla pokrzywdzonego. W/w kwota obejmowała należność za motor Kawasaki Vulkan 900 (wartości 2 500 euro), Yamahę FZ1 (wartości 2000 euro) oraz Yamahę R1 (wartości 1 500 euro). Dwa z tych motorów były sprawne a ostatni z wymienionych miał być przeznaczony na części.</p> <p>Oskarżony sprowadził dla K. W. (1) wszystkie w/w motory w terminie maksymalnie do 2 tygodni. Yamahę R1 pokrzywdzony sprzedał na części a dwa pozostałe motory, jak się później okazało, miały niekompletne dokumenty, na jednym z nich ciążył duży dług w wysokości 44 000 euro. Oba te motory pokrzywdzony K. W. (1) zwrócił z dokumentami</p>	<p>- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. J.</p> <p>- zeznania K. W. (1)</p> <p>- zeznania D. W.</p> <p>- potwierdzenie przekazania na rzecz (...) A. J. kwot 3 000 euro</p>	<p>353-355</p> <p>7-10,103-104, 356-358</p> <p>57-59, 369-371</p> <p>Folder „potwierdzenie wpłaty” koperta k. 366</p>	

<p>oskarżonemu, przy czym na poczet naprawy Yamahy FZ1 wyłożył kwotę ok. 3 500 złotych tj. znacznie więcej niż początkowo zakładał na jej remont.</p> <p>W miejsce 2 zwróconych oskarżonemu motorów K. J. przekazał mu samochody Skodę Octavię (która była zarejestrowana na jego żonę lub firmę), Kia-ę Sorento oraz motocykl enduro Kawasaki.</p> <p>Przekazanie tych pojazdów nastąpiło w 2017 r. i w ten sposób oskarżony w całości rozliczył się z pokrzywdzonym z tej transakcji. Nie miała ona żadnego związku z motocyklami Honda i Yamaha, których dotyczy akt oskarżenia w niniejszej sprawie.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1.OCena DOWOdów</p>			

<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>wyjaśnienie-oskarżonego K. J.</p>	<p>Oskarżony K. J., słuchany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów jednostkowych i nie składał wyjaśnień.</p> <p>Przed sądem, nadal nie przyznając się do zarzucanych mu czynów, złożył dość obszernie wyjaśnienia, które w zasadniczych kwestiach uznano za niewiarygodne. Wiarygodne są jedynie wyjaśnienia oskarżonego dotyczące nawiązania współpracy z braćmi W. i zasad tej współpracy, dostarczanych dla nich pojazdów, sposobu rozliczania się i innych kwestii, które są zgodne lub nie są sprzeczne z zeznaniami K. W. (1) i D. W. a także z innymi dowodami.</p> <p>Oceniając generalnie wyjaśnienia oskarżonego w zasadniczych kwestiach są chaotyczne, niespójne, nielogiczne i nie znajdujące poparcia w innych dowodach.</p> <p>Oskarżony wyjaśnił bowiem w szczególności, że pokrzywdzony przekazał mu kwotę bodajże 4 500 euro na</p>	

sprowadzenie z W. motoru Honda i jakiegoś drugiego, które sam zakupił we W. a on miał je jedynie przywieźć do kraju. Za chwilę oskarżony wyjaśnił, że pokrzywdzony chciał je dopiero kupić i dał mu pieniądze do przekazania zbywcy a w międzyczasie okazało się, że motory zostały sprzedane. Zdaniem oskarżonego, pokrzywdzony wszystko ustalał ze zbywcą a on miał mu jedynie przekazać pieniądze i dostarczyć pojazdy, za dowiezienie których mieli się później dodatkowo rozliczyć. Wyjaśnił oskarżony, że przekazał faktycznie pieniądze temu zbywcy (którego znał, podobnie jak pokrzywdzony z wcześniejszych wyjazdów do W.) a na miejscu okazało się, że motorów już nie ma. Drugi motor z objętych aktem oskarżenia był zbywany przez tego samego Włocha. Przyznał oskarżony, iż pokrzywdzony domagał się przekazania mu pokwitowania przekazania pieniędzy Włochowi a jednocześnie wyjaśnił, że nie wie o które potwierdzenie chodziło a nie zaprzeczał, że mu go nie pokazał. Także przyznał oskarżony, że odsyłał pokrzywdzonego do swojej żony. Przywiózł dla pokrzywdzonego z 50 motorów i tyle samo samochodów. Dokumenty

nabycia były preparowane w ten sposób, że pokrzywdzony podrabiał podpis zbywcy. Te 4 500 euro, o których wyjaśniał na początku miały być sumą kwot objętych aktem oskarżenia ale nie wie dlaczego o tym wcześniej nie wyjaśniał.

Ponadto w miejsce niedostarczonych motorów objętych aktem oskarżenia przekazał pokrzywdzonemu 3 motory i było to od tego samego Włocha, za zgodą pokrzywdzonego. Dwa z tych motorów pokrzywdzony mu później zwrócił a jeden zatrzymał. W miejsce zwróconych motorów rozliczył się z pokrzywdzonym, przekazując mu Skodę (własności żony), motocykl enduro i samochód Kia Sorento (później sprostował Sportage). W konsekwencji zdaniem oskarżonego jest rozliczony z pokrzywdzonym i nie wie dlaczego ten skierował przeciwko niemu zawiadomienie. Ich współpraca układała się dobrze. Przyznał oskarżony, że może gdzieś już od końca 2016 r. firma jego żony zaczęła mieć poważne problemy finansowe a związane to było z jego szwagrem a bratem żony, który narobił długów na 200 tys. złotych, jako kierowca w firmie żony.

Przyznał także oskarżony, że korespondował za pośrednictwem komunikatora z pokrzywdzonym, co do rozliczenia się i że ten straszył go zawiadomieniem policji.

Jak wskazano wcześniej wyjaśnienia oskarżonego w zasadniczych kwestiach pozostają w rażącej sprzeczności ze zgromadzonymi dowodami, zwłaszcza zeznaniami świadków W., którzy jednoznacznie zeznali, że współpraca dotycząca 3 motorów i późniejszego rozliczenia się za 2 zwrócone innymi pojazdami – jest zupełnie inną transakcją, zaś z zamówienia Hondy i Yamahy oskarżony nie rozliczył się. Zeznali również, że to on miał zorganizować całość przedsięwzięcia a nie, że jedynie przekazanie środków i odebranie pojazdów. Wyjaśnienia oskarżonego są chaotyczne. Stara się on w sposób dość nieudolny wykorzystać inny zakres współpracy z K. W. (1) do wykazania, że rozliczył się z nim za motory Honda i Yamaha. Oskarżony sam przyznał, że nie okazał dowodu wpłacenia środków pokrzywdzonego zbywcy i odsyłał K. W. do swojej żony. Nie wyjaśnił dlaczego potwierdzenia tego nie okazał, skoro wpłaty miał dokonać a jego tłumaczenia podawane

		<p>przez pokrzywdzonego, że nie może wydrukować lub uzyskać dowodu wpłaty – są wręcz naiwne. W konsekwencji twierdzenie oskarżonego, że rozliczył się z pokrzywdzonym nie znajduje żadnego uzasadnienia a materiał wskazuje, że oskarżony działał w zamiarze oszukańczym.</p>	
	<p>zeznania świadków K. W. (1) i D. W.</p>	<p>Świadkowie, pokrzywdzony K. W. (1) i D. W. opisali dość szczegółowo zasady ich współpracy z oskarżonym, które w kwestiach ogólnych w zasadzie nie są sprzeczne z wyjaśnieniami samego oskarżonego. Drobne odmienności dotyczą jedynie ilości dostarczonych pojazdów, czy też sposobu późniejszego rejestrowania pojazdów, przy czym w tym ostatnim zakresie nie dano wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że bracia W. podrabiali umowy kupna-sprzedaży a jeżeli nawet tak by było - to nie podważałoby to zasadniczych ich zeznań, które są logiczne i przekonujące oraz wzajemnie się uzupełniają a zatem zasługują na wiarę. Są one nadto zgodne z innymi dowodami, które chociażby pośrednio potwierdzają ich wersję oraz podważają zasadnicze</p>	

niewiarygodne
wyjaśnienia oskarżonego.

Obaj świadkowie jednoznacznie zeznali na jakich zasadach miały być sprowadzone oba motory objęte aktem oskarżenia i że całość przedsięwzięcia miał zorganizować oskarżony. Nie czynili oni żadnych ustaleń ze zbywcami. W obu przypadkach były to inne osoby a kwestia współpracy z oskarżonym odnośnie 3 motorów za 6 tys. euro jest zupełnie odrębną transakcją. Oskarżony, podając że we wszystkich przypadkach chodzi o tego samego zbywcę – nie potrafił podać jego żadnych danych. Bezsporne jest, że motory objęte aktem oskarżenia miały być dostarczane przez oskarżonego i ten miał przekazać pieniądze zbywcy. Nie ma wystarczających podstaw aby twierdzić, że zeznania świadków W. są nieprawdziwe i że rzekomo to sam pokrzywdzony ustalał szczególny transakcji ze zbywcą – jak twierdzi nieprzekonująco oskarżony. Bezsporne jest, że świadkowie W. w ogóle nie znali języka włoskiego i oskarżony tego nie kwestionuje. Właśnie dlatego całością przedsięwzięcia miał zajmować się oskarżony, w tym nawiązać kontakt

ze zbywcą i przekazać mu środki.

Świadkowie K. W. (1) i D. W. również przekonywująco zeznali, że na przełomie 2016 i 2017 roku lub na początku 2017 r. wraz z oskarżonym udali się do W. i tam oskarżony rozmawiał z osobą, od której miała być nabyta Honda. Hondy tej nie było w tym miejscu a pokrzywdzeni nawet nie zostali przedstawieni zbywcy, o ile w ogóle ta osoba, którą pokazywał im oskarżony nią była. Na drugi dzień Hondy także nie było na giełdzie a gdzie miała się znaleźć a W. miał być chory lub znaleźć się w szpitalu. Wszystko wskazuje na to, że był to wybieg taktyczny oskarżonego, który od początku zwodził pokrzywdzonego.

Również oskarżony odsyłał świadków do swojej żony (co sam przyznał) a ta miała rzekomo nie wiedzieć nic o rozliczeniach męża i o jego zaległościach finansowych wobec pokrzywdzonego. Świadek K. W. (1) nie pamiętał przed sądem dokładnie daty drugiego przekazania pieniędzy na Yamahę ale w zawiadomieniu mówi on o październiku 2016 i o październiku 2016 r. także mówi jego brat, słuchany w postępowaniu przygotowawczym.

Pokrzywdzony, w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem powołuje się na korespondencję z pokrzywdzonym, która jest dość obszerna i która została wydrukowana dopiero przed sądem.

W korespondencji tej, w folderze „rozmowa”, w końcu tej korespondencji jeszcze z września, czy października 2017 r. wynika że pokrzywdzony niejako straszy oskarżonego zawiadomieniem na policję. Po cóż miałby to robić, skoro bezsporne jest, że wszelkie inne transakcje zostały rozliczone ugodowo i generalnie żadnych konfliktów między stronami miało nie być. Nielogiczne jest aby po kilku latach, bez uzasadnionych powodów, pokrzywdzony domagał się rozliczenia transakcji z 2016 r., jeśli by faktycznie takiej nie było. Współpraca między oskarżonym a pokrzywdzonym, czy też jego bratem układała się dobrze i jeszcze na początku 2017 r. oskarżony przywiózł dla pokrzywdzonego samochód Audi (bezsporne).

Pokrzywdzony i jego brat D. od samego początku zgodnie wyjaśniali, że kwestia dotycząca zamówienia 3 motorów

w październiku 2016 r., z których 2 później zostały zwrócone – nie ma żadnego związku z zarzutami obecnej sprawy. Sąd w całości dał wiarę takim twierdzeniom. Jak wspomniano wcześniej oskarżony nieudolnie starał się wykazać, że te transakcje miały miejsce w ramach rozliczenia za motory objęte aktem oskarżenia. Nie potrafił oskarżony wykazać jak się to ma w szczególności do potwierdzenia wpłaty kwoty 6 tys. euro na konto jego żony, w sytuacji gdy ta w swoich zeznaniach nic o tym nie mówi a pokrzywdzeni zeznają, że to był jedyny przypadek dokonania wpłaty za pośrednictwem przelewu. Oskarżony zaś podaje, że żadnych takich potwierdzeń nie było a przecież bezsporne jest, że pokrzywdzony nie czynił żadnych ustaleń co do nabywanych pojazdów z A. J. a to oskarżony faktycznie zajmował się działalnością formalnie zarejestrowaną na żonę, co sam przyznał na rozprawie. Kwota 6 tys. euro nie przystaje do sumy kwot objętych aktem oskarżenia. Dlatego oskarżony stworzył sobie wersję o kwocie 4 500 euro, którą rzekomo miał otrzymać od pokrzywdzonych, jednocześnie nie zaprzeczając, że otrzymał kwoty objęte aktem oskarżenia, które przecież

		były uiszczane 2-krotnie a nie raz.	
	zeznania świadka A. J.	<p>Świadek zeznała, iż prowadziła działalność gospodarczą w zakresie handlu jedynie samochodów. Znani są jej bracia W. a których bardziej zna ich mąż, który w 2017 r. załatwiał z nimi jakieś interesy dotyczące motocykli sprowadzanych z W.. Odbierali oni jakieś motocykle z ich posesji a mąż mówił, że są to motocykle za jakieś inne rozliczenia. Przed tym faktem bracia W. byli u niej w pracy i chcieli jakieś pieniądze za motocykle. Ona nie brała od nich żadnych pieniędzy. Przed sądem zeznał świadek, iż była taka sytuacja, iż pokrzywdzony wpłacał jakąś kwotę na jej konto dla potrzeb sprowadzenia samochodu a nie motoru przez jej męża ale nie wie jak to była kwota. Mąż sprowadzał dla pokrzywdzonego samochody i motory ale nie dotyczyło to jej działalności gospodarczej, gdyż ta nie obejmowała sprowadzania motorów. Przyznał świadek, że była taka sytuacja, że przyjechali do niej pokrzywdzony z bratem i domagali się jakichś pieniędzy ale nie jej nie wiadomo aby domagali się jakiegoś pokwitowania od niej. Nie posiada żadnych informacji na temat nierozliczenia się</p>	

męża z zamówienia motorów objętych aktem oskarżenia. Przyznała świadek, że na początku 2017 r. jej brat a szwagier spowodował zaległości na rzecz jej firmy na 20-30 tys. złotych ale nie więcej. Zdaniem świadka mąż nie miał żadnych długów. Zeznał świadek, iż bracia W. robili interesy z jej mężem, gdy byli pod wpływem alkoholu i z tego względu mogli się nie dogadać.

Zeznania świadka generalnie nie wniosły jakichś istotnych elementów do sprawy. Jednakże świadek potwierdził, że bracia W. byli u niej i domagali się pieniędzy za motory a ona nie wie dlaczego. Nie domagali się żadnego pokwitowania. Zeznała także świadek ale dopiero przed sądem, że była taka sytuacja, iż pokrzywdzony wpłacał jakąś kwotę na jej konto dla potrzeb sprowadzenia samochodu, co organizował jej mąż. Nie dano wiary temu twierdzeniu, zważywszy że tak twierdzi żona oskarżonego i to dopiero przed sądem a co więcej dopiero po złożeniu wyjaśnień przed sądem przez męża. Zdaniem sądu świadek starała się tutaj dostosować niejako swoje zeznania do wyjaśnień męża, wiedząc z pewnością o potwierdzeniu na 6 tys. euro, o którym była mowa na poprzednich

		<p>terminach. Nadto przecież oskarżony nigdy nie mówił, że pokrzywdzony wpłacał jakieś pieniądze za potwierdzeniem na realizację transakcji, które były z nim realizowane. Również stąd należało przyjąć, że zeznania świadka są niewiarygodne w tej części. To samo dotyczy jej długów (ich wysokości), co sprzeczne jest nawet z wyjaśnieniami oskarżonego.</p>	
	<p>zeznania świadka E. J.</p>	<p>Świadek to ojciec oskarżonego, który w 2016 r. i 2017 r. pomagał oskarżonemu i synowej w firmie, przywożąc różne pojazdy dla syna, w tym motocykle. Pamiętał świadek, iż przywiózł m. in. 2 motocykle, które później syn dostarczył jakiejś osobie o nazwisku W.. Gdyby te były zwracane – to by o tym wiedział. Nic mu nie wiadomo na temat relacji tej osoby z synem, domagania się zwrotu pieniędzy itp. Zeznania te nie wniosły do sprawy nic istotnego poza faktem, że być może świadek przywiózł motocykle dla pokrzywdzonego lub jego brata ale z niczego nie wynika żeby to miały być to te motocykle, których dotyczy zarzut lub jakieś inne w ich miejsce, skoro świadek mówi o 2 motocyklach. Zeznania świadka jakkolwiek</p>	

		wiarygodne dotyczyły okoliczności bezspornych.	
	zeznania świadka J. W.- cza	<p>Świadek to były pracownik firmy żony oskarżonego, który również zajmował się przywożeniem pojazdów z W.. Zeznał on w szczególności, że na placu w firmie byli bracia W., którzy zabierali jakiś samochód a wcześniej mieli załatwiać jakieś motory od oskarżonego.</p> <p>Przed sądem świadek zeznał, że w firmie tej o wszystkim decydował oskarżony a gdy świadek skończył pracę to został oszukany przez pracodawcę. O to toczyła się sprawa w Sądzie Pracy. Ponadto świadkowi wiadomo, że były takie sytuacje w firmie (...), że oskarżony otrzymał pieniądze za sprowadzenie pojazdów a tych nie sprowadził. Także, gdy świadek udawał się do W. po pojazd okazywało się, że nie ma dla niego zapłaty. Nic więcej nie wie na temat motorów, które miały być dla braci W.. Miał być świadek karany za mówienie nieprawdy, za namową oskarżonego. Zeznania świadka dotyczą osoby skonfliktowanej z oskarżonym i jego żoną i zasadniczo do sprawy niewiele wnoszą. Okoliczności dotyczące braku pojazdów, po które się on udawał a które miały być nieopłacone – są zbyt ogólne aby</p>	

		wyciągać z nich daleko idące wnioski, czy też że oskarżony nie sprowadzał samochodów, za które otrzymał pieniądze, choć w kontekście innych dowodów pośrednio również przedstawiają oskarżonego w negatywnym świetle.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem (po przyjęciu ciągu przestępstw)	I	K. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgromadzony w sprawie materiał dał dostateczne podstawy do przyjęcia, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu			

czynów jednostkowych, które z uwagi na działanie w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, stanowią ciąg przestępstw z art. 91 §1 kk.

Materiał sprawy wskazuje, że zamiarem oskarżonego było wprowadzenie pokrzywdzonego w błąd i doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wskazuje na to przede wszystkim szereg okoliczności zaistniałych po przekazaniu mu pieniędzy, z których również możemy wnioskować o początkowym zamiarze. Okoliczności te układają się w logiczną całość i wskazują na oszukańczy zamiar oskarżonego. Okoliczność, że współpraca przy prowadzeniu innych pojazdów odbywała się w zasadzie bezproblemowo nie może oznaczać automatycznie, że oskarżony nie zamierzał oszukać pokrzywdzonego. Jak wskazano przy omawianiu dowodów nie ma uzasadnionych argumentów do wnioskowania, że pokrzywdzony i jego brat podają nieprawdę i zamierzają dopiero po kilku latach wyłudzić nienależne środki. Brak logicznych argumentów na istnienie de facto pomówienia, skoro

konfliktu między stronami jako takiego nie było. Oskarżony zwodził pokrzywdzonego w różnoraki sposób przez kilka lat a pokrzywdzony po części dokumentował z nim korespondencję. Również materiał wskazuje, iż w czasokresie czynu sytuacja finansowa działalności gospodarczej żony oskarżonego a pośrednio jego samego nie była dobra. Dotyczy to kwestii długów, które miały wyniknąć z zachowania szwagra oskarżonego. Oskarżony podaje, że były to kwoty rzędu 100 tys. złotych, co stara się minimalizować jego żona, mówiąc o kwocie jedynie 20 tys. złotych. Późniejsze zobowiązania A. J. wynikają z dokumentacji zgromadzonej w aktach, z akt komorniczych itp. (k. 117 i następne). Przede wszystkim to jednak okoliczności następcze, w tym nieprawdziwe i chaotyczne wyjaśnienia oskarżonego świadczą o jego zamiarze.

Dlatego też w ocenie sądu zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona art. 286 §1 kk w zw. z art. 91 §1 kk

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.5. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.6. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
1. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

K. J.	I-IV		<p>Wymierzając oskarżonemu karę i orzekając pozostałe środki jako okoliczność łagodzącą uwzględniono jego dotychczasową niekaralność za przestępstwa (k. 372/1).</p> <p>Obciążające jest natomiast doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w dość dużej kwocie, bo łącznie, w przeliczeniu na ówczesny kurs euro - ponad 19 tys. złotych.</p> <p>Sąd wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, wobec zaistnienia przesłanek, warunkowo zawieszono na 2-letni okres próby.</p> <p>Z uwagi na zakres okoliczności obciążających, w tym nie naprawienie szkody orzeczono również karę grzywny w oparciu o art. 33 kk a to w związku na działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Grzywnę tę orzeczono w wymiarze 80 stawek, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 15 złotych. Oskarżony prowadzi działalność gospodarczą a jego żona pracuje w sklepie a nie mają oni na utrzymaniu dzieci (k. 354/2).</p> <p>Zobowiązano oskarżonego w oparciu o art. 72 §1</p>
-------	------	--	--

			<p>pkt 1 kk do informowania kuratora o przebiegu okresu próby w okresach półrocznych.</p> <p>Zasądzono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego tytułem obowiązku naprawienia szkody łącznie kwotę 19 420 złotych, jako sumę kwot objętych dwoma punktami aktu oskarżenia.</p>
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

V-VI	<p>Zasądzono od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 1 512 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z jego reprezentacją w postępowaniu sądowym (taryfowe 840 złotych + 80% od tej kwoty za 4 kolejne terminy rozpraw).</p> <p>Zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, których wysokość zostanie ustalona w odrębnym postanowieniu. Sytuacja rodzinno-finansowa oskarżonego nie uzasadnia zwolnienia od tych kosztów.</p>	
2. 1Podpis		